

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Avrea Gemma Christianorvm

Ruben, Leonhard

Paderbornae, 1604

LXII. De quarto verbo in cruce. Deus meus, Deus meus, vt quid me dereliquisti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68313)

tuam ipſius animam pertransibit gladius vt reuolu-
tur ex multis cordibus cogitationes. Ioan. 19. 24.
26. 27. Stabant autem iuxta crucem Ieſu mater
eius, & ſoror matris eius, Maria Cleophae, & Maria
Magdalene. Cū vidiffet ergo Ieſus matrem, &
discipulum ſtantem, quem diligebat, dixit matri
ſuae: Mulier, ecce filius tuus: Deinde dixit disci-
pulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit
eam diſcipulus in ſuam. Ioannes autem verus
eſt filius, qui fecit voluntatem Chriſti, &
Beatae Virginis.

CAPVT LXII.

De quarto verbo in cruce, Deus meus, Deus meus,
vt quid me dereliquiſti?

FIGURAE. I. Eſti viſus dereliſtus Ioseph
ab omnibus, Deus tamen illum in carcere
non dereliquit. Sapien. 10. 13. 14. Hac vendi-
tum iuſtum non dereliquit, ſed a peccatoribus libera-
uit eum: deſcendit q̄, cum illo in foueam, & in vinculis
non dereliquit illum, donec afferret illi ſceptrum re-
gni, & potentiam aduerſus eos, qui eum deprimebant:
& mendaces oſtendit, qui macularunt illum, &
dedit illi claritatem aeternam.

2. Iob. 19. 7. 8. 9. 10. 11. Ecce clamabo vni-
patiens, & nemo audiet, vociferabor, & non eſt qui
iudicet. Semitam meam circumſepſit, & tranſire
non poſſum, & in calle meo tenebras poſuit. Spa-
ſianit me gloria mea, & abſtulit coronam de capite
meo.

meo. *Destruxit me undiqz, & pereo, & quasi euulsa arbori abstulit spem meam. Iratus est contra me furor eius, & sic me habuit quasi hostem suum.* Ibidem capit. 30. 20. 21. 22. 23. 24. *Clamo ad te, & non exaudis me: sto, & non respicis me. Mutatus es mihi in crudelem, & in durtiam manus tuae aduersaris mihi. Elenasti me, & quasi super ventum ponens elisisti me valide. Scio quia morti trades me, ubi constituta est domus omni uiuenti. Veruntamen non ad consumptionem eorum emittis manum tuam: & si corruerint ipsi saluabis.*

PROPHETIAE. Psalm. 21. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. *Deus, Deus meus respice in me: quare me dereliquisti? longe à salute mea verba delictorum meorum. Deus meus clamabo per diem, & non exaudies, & nocte, & non ad insipientiam mihi. Tu autem in sancto habitas, laus Israël. In te sperauerunt patres nostri: sperauerunt, & liberaasti eos. Ad te clamauerunt, & salui facti sunt: in te sperauerunt, & non sunt confusi. Ego autem sum vermis, & non homo: opprobrium hominum, & abiectio plebis. Omnes videntes me, deriserunt me: locuti sunt labijs, & mouerunt caput. Sperauit in Domino, eripiat eum: saluum faciat eum, quoniam uult eum. Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: spes mea ab uberibus matris meae. In te proiectus sum ex utero: de ventre matris meae Deus meus es tu, ne discesseris à me: quoniam tribula-*

tribula.

tribulatio proxima est, quoniam non est qui adiuret.
 Circumdederunt me vituli multi: tauri pingues
 sederunt me. Aperuerunt super me os sanctorum, sicut
 leo rapiens & rugiens. Sicut aqua effusus sum: & dis-
 persa sunt omnia ossa mea. Factum est cor meum
 tanquam cera liquecens in medio ventris mei. Au-
 ruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhe-
 sit faucibus meis: & in puluerem mortis deduxisti
 me. Vers. 20. 21. 22. 23. Tu autem Domine ne co-
 longaueris auxilium tuum à me; ad desuperum
 meam conspice: Erue à framea Deus animam meam
 & de manu canis unicum meam. Salua me ex ore
 leonis & à cornibus unicornium humilitatem meam.
 Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio Ec-
 clesie laudabo te, Psalm. 68. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.
 10. Saluum me fac Deus: quoniam intrauerunt a-
 que usque ad animam meam. Infixus sum in limo pro-
 fundi: & non est substantia. Veni in altitudinem
 maris, & tempestas demersit me. Laboravi clamans,
 rauca factae sunt fauces meae: defecerunt oculi mei.
 dum spero in Deum meum. Multiplicati sunt su-
 per capillos capitis mei, qui oderunt me gratis.
 Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei
 iniuste; quae non rapui tunc exoluebam; Deus tu scias
 insipientiam meam, & delicta mea à te non sunt ab-
 scondita. Non erubescant in me qui expectant te
 Domine, Domine virtutum. Non confundantur
 super me qui querunt te, Deus Israël. Quoniam
 propter te sustinui opprobrium: operuit confusio
 faciem meam. Extraneus factus sum fratribus meis
 & per-

& peregrinus filius matris mee. Quoniam zelus do-
 mus tua comedit me: & opprobria exprobrantiuna
 tibi, ceciderunt super me. Vers. 20. 21. Tu scis im-
 properium meum & confusionem meam, & reueren-
 tiam meam. In conspectu tuo sunt omnes qui tribu-
 lant me, improperium expectavit cor meum, & mi-
 seriam. Psalm. 87. 5. 6. 7. 8. 9. 10. Estimatus
 sum cum descendentibus in lacum: factus sum sicut
 homo sine adiutorio, inter mortuos liber. Sicut vul-
 nerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor
 amplius: & ipsi de manu tua repulsi sunt. Posuerunt
 me in lacu inferiori, in tenebrosis: & in umbra mor-
 tis. Super me confirmatus est furor tuus: & omnes
 fluctus tuos induxisti super me. Longè fecisti notos
 meos à me: posuerunt me abominationem sibi. Tra-
 ditus sum, & non egrediebar: oculi mei languerunt
 pro inopia. Clamavi ad te Domine tota die: expan-
 di ad te manus meas. Isai. 25. 7. 8. 9. 10. Et praci-
 pitabit in monte isto faciem vinculi colligati super
 omnes populos, & telam quam orditus est super om-
 nes nationes. Precipitabit mortem in sempiternum:
 & auferet Dominus Deus lacrymam ab omni facie,
 & opprobrium populi sui auferet de uniuersa terra:
 Quia Dominus locutus est. Et dicet in die illa: Ecce
 Deus noster iste, expectauimus eum, & saluabit nos:
 iste Dominus, sustinuimus eum, exultabimus, & læ-
 tabimur in saluari eius. Quia requiescet manus
 Domini in monte isto: & triturbabitur Moab sub eo,
 sicut teruntur palea in plastro. Isai. 49. 14. 15. 16.
 Et dixit Sion: Dereliquit me Dominus, & Domi-
 nus obli-

nus oblitus est mei. Nunquid obliuisci potest mater infantem suum, ut non misereatur filio uteri sui? si illa oblita fuerit, ego tamen non obliuiscar tu. Etenim in manibus meis descripsi te: muri tui coram oculis meis semper.

VERITAS. Matth. 27. 46. 47. 48. 49. Et circa horam nonam clamauit Iesus voce magna, dicens: Eli, Eli lamma Sabacthani, hoc est Deus meus, Deus meus ut quid dereliquisti me? Quidam autem illic stantes, & audientes, dicebant: Eum vocat iste. Et continuo currens unus ex eis accipiam spongiam impleuit aceto, & imposuit arundini, & dabat ei bibere. Cateri vero dicebant: Sine videamus an veniat Elias liberans eum. Marc. 15. 34. 35. 36. Et hora nona exclamauit Iesus voce magna, dicens: Eloi, Eloi lamma Sabacthani? quod est interpretari Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? Et quidam de circumstantibus audientes, dicebant: Ecce ce Eliam vocat. Currens autem unus, & impleuit spongiam aceto, circumponensque calamo, potum dabat ei, dicens: Sinite videamus si veniat Elias ad deponendum eum.

CAPVT LXIII.

De quinto verbo Christi in cruce, Sitio, cui præbetur potus.

- FIGURAE. 1. Samson stratis Philistæis Tit. Iud. 15. 16. 17. 18. 19.
- 2. Dauidi sitienti cum duo milites cum periculo vite, & ex cisterna Bethlehem tulissent aquam, noluit bibere. 2. Reg. 23. 15. 16. 17.